

891.99-192
9-45

1937

13 APR 2011

Պ Է Պ Օ

ՊԵՊՈՑԻՆ ԵՐԳԸ

ԲԱՂՆԻՔԻՆ ԵՐԳԸ

ՔԵՕՌԺՂԱԽԻՆ ԵՐԳԸ

ԵՐԱԺՆԱՊԻՆ Ա. ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆ

ՖԻԼՄԸՆ ՂՐԻ ՍՈՒՆ՝ Օ. ՔԻՒՐՔՃԵԱՆ

(Դաշն.) Է. ՄԱՆԱՍ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՍԻՍ

ՊԵՂՈՐ

1927

891-99-192

Պ-45

ՊԵՊՈՅԻՆ ԵՐԳԸ

Դամբը ձեռքս աշխատում եմ,
 Հալալ աշխատանքս եմ ուտում,
 Վայ էն մարդին աշխարհումս,
 Խալիկի գատած հացն է ուտում:

Հալալ մարդու սիրտը ուրախ,
 Հալալ մարդու միշտ բաց է ըլլում,
 Վայ էն մարդին, որ համ գըջլում,
 Համ էլ անկուշտ լաց է ըլլում:

Դամբը ձեռքս ջուրն եմ մանում,
 Դրվալեն քրտինք թափում,
 Ջանը հատած առանց հացի
 Գիրս ու զեզիս լաց են ըլլում:

Լուսնակը լուս զիչիր խառնը,
 Աստվածը բաց է լինում,
 Խըլբըթալեն լոթի ձկնեկ
 Բազարումը հաց են ըլլում:

Խոսք Զարեհից (Դ. Մայիսյան)

ՔԵՕՈՒՈՂԼԻՒՆ ԵՐԳԷ

Այ Բէօօօղլի ջան Բէօօօղլի հեյ հեյ հեյ հեյ
հեյ հեյ

Այ Բէօօօղլի հեյ հեյ հեյ հեյ
Քեզ խաբեց Համդան Բէօօօղլի հայ հայ
ջան Բէօօօղլի հայ,

Բայց զարձար դու ջաղացպան կանչի թող
դայ

Ջան Բէօօօղլի Ջա՛ն Բէօօօղլի ջան

Մարդուս բազդն էլ ահա այսպէս

Պատուում է ջաղացի պէս,

Մէկ օր ահրեկի վիշապ էս,

Միւս օր ջաղացպան Բէօօօղլի: (Ջա՛ն)

Թէեւ զսաթիցը զրկուած

Բայց թուր ունիս վրադ կախած,

Համդան ստրուկ թոկից փախած,

Բայց դու էլի ջա՛ն Բէօօօղլի: (Ջա՛ն...)

Բայց դու էլի Բէօօօղլի էս,

Ժողովուրդին սիրելին էս,

Թէկուզ ջաղացպան էլ լինես

Քեզ պատիւ կըսան Բէօօօղլի: (Ջա՛ն...)

ԲԱՂՆԻՔԻՆ ԵՐԳԷ

Հայոց աղջիկներ ձեր հոգուն մատաղ
Երբ միտքս էք գալիս՝ առում եմ ես ա՛խ
Հալւում եմ հալւում կարօտութեան մէջ
Ախ սիրաբա խորւում, ցախ չկայ վերջ:

Տեսնում եմ եւ ա՛խ, միտքս է մոլորւում
Դառն արատաւ քով աչքըս պղտորւում
Կարծում եմ բոլոր աշխարհը միմեցի,
Արեւն էլ խաւրեց, էնատուր որ ախրեց:

Երբ կարմիր գինին բաժակումս տածած՝
Սեղանիս վերայ առաջս է դրած
Սէքըս ակամայ վերան եմ ձգում,
Ձեր սիրուն պատկերն եմ մէջը տեսնում:

Հայոց աղջիկներ ձեր հոգուն մեռնում,
Ձեր սիրուն աչերն երբ որ կը տեսնեմ
Լն սեւ սեւ աչերն՝ սեւ յօնքով պատառ:
Կարծա երկնային դալամով քաշած:

էն սե աչրին որ շատին սպանեց
Բայց էլի շատին դժուրքից հանեց ,
Ես էլ կենդանի տեղովս եմ մեռած
Առանց կըրակի էրուած խորոված :

Բըլլուէն էլ վարդից ձեր ձայնը լսելիս
Թռչում է թռչում ամպերում կորչում
Եւ իր Արարչի տեսածն ասելիս
Փառք քեզ Տէր Աստուած , փառք քեզ է
կանչում :

Երբոր կը տեսնեմ ես ձեզ ման դալիս
Բազ ու բաղձալում սէյրան անելիս
Ինչ տեղ ամօթից վարդն էլ է գեղնում
Երբ որ ձեր կարմիր թըշերը տեսնում :

Հայոց աղջիկներ ինչ անուն տամ ձեզ
Թէ հրեշտակ ասեմ հրեշտակ չեմ տեսել
Թէ մարդ անուանեմ բնութամաղ կանխմ
Ուրեմն ի՞նչ անեմ , մոլորուած եմ ես :

Ձեր սէրն է միայն սրտումս պահուած
Ձեր սիրովն եմ ես միայն կենդանի
Ձեր սէրը միայն էս կեանքս մոչուած
Կարօտութեան մէջ գեւ կը պահպանի :

73.144